

La nevada de Nadal de 1962

CRÀ'NICA SOCIAL. Fa cinquanta anys, a Manresa va caure una nevada històrica. Ignasi Torras i les fotografies de l'Arxiu Comarcal ens la recorden.

El dia 24 de desembre comencen les festes de Nadal, Cap d'Any i Reis. Els infants són els que esperen les festes, i els grans també. Remembrança de quan anaven buscar molsa i boix. Reunits a la llar pairal, cantant i recitant poesies davant el pessebre. I la vetlla de Nadal a la missa del Gall, abrigats fins al cap. Aplegats entorn la taula, la coca, els torrons, les neules... Nadal, és bonic si hi ha una mica de neu. «La neu que al camí hi ha, la calor ja la fonderà...»

Poc abans de la missa del Gall de l'any 1962, començà a caure una pluja, seguida de borralls de neu. A la sortida de missa, hi havia una catifa de neu. I nevava amb més intensitat. Aquell matí del dia de Nadal de fa cinquanta anys, la ciutat estava coberta de neu, uns quaranta centímetres, i continuava nevant, tant, que en alguns punts arribava a vuitanta centímetres. No circulava cap cotxe, el silenci era impressionant, i la temperatura entre 5 sota zero el dia de Nadal i 10 graus sota zero el dia de Sant Esteve. La gent no ho havia vist mai; persones de certa edat recordaven una nevada molt intensa amb mig metre de neu l'any 1928. Les autoritats, els Bombers, la Creu Roja, la Guàrdia Civil, la Brigada municipal, treballaven de valent per obrir pas a la circulació de persones i cotxes, i sobretot procurar l'accés a hospitals i clíniques.

El carrer del Born, el Nadal de 1962. Foto: Arxiu Comarcal del Bages

El dia de Sant Esteve lluïa el sol. Molts manresans van sortir als carrers per fotografiar el parc de la Seu contemplant el riu, a Puigterrà, al passeig de Pere III, als jardins de la Piscina, a Santa Caterina... El transport de viatgers als pobles de la comarca quedà aturat. També el ferrocarril, tant la Renfe com els Catalans. Un tractor de les mines de Sùria va obrir la comunicació amb Manresa i va fer possible el trànsit d'alguns vehicles amb cadenes. Es va repartir correspondència i assegurar la venda de pa. La Guàrdia Civil, a ple servei amb jeeps, va actuar allà on calgués, àdhuc traslladant difunts al cementiri. Tractors proveïts de pales van obrir camí per accedir als hospitals, altres van estrenar el tractor per interceptar el curs de la Sèquia en el terme de Balsareny. Es va obrir la carretera de Barcelona per Collbató i Montserrat. El tren funcionava amb màquines de vapor. Una senyora a punt de ser mare fou traslladada amb una llitera de campanya pels portalliteres de la Creu Roja.

Els carrers nevats oferien un espectacle únic. La neu arrablada a les voreres hi estigué uns quants dies. De mica en mica es recuperava la normalitat. Fou un Nadal especial, únic, inoblidable.

La carretera de Vic. Foto: Arxiu Comarcal del Bages